

D E C I Z I E

În numele Legii

11 februarie 2015

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Ala Rotaru

Judecătorii:

Dumitru Pușca, Burdeniuc Ruslana

Cu participarea:

Procurorului:

xxx

Avocatului:

xxx

Interpretului:

xxx

examinînd în ordine de recurs în ședință publică recursul declarat de xxxxNUMExxxx împotriva încheierii Judecătoria Florești din 02.10.2014, prin care a fost respins demersul Consilierului principal al Biroului de Probațiune cu privire la explicarea neclarităților care au apărut la executarea sentinței din 30.12.2013,

Procedura de citare legală executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

C o n s t a t ă :

La data de 12.08.2014 consilierul principal al Biroului de Probațiune Florești xxx, s-a adresat în instanță cu demers privind explicarea neclarităților care au apărut la executarea sentinței din 30.12.2013 în privința condamnatei xxxxNUMExxxx .

În motivarea demersului a invocat că, la data de 03.07.2014 a fost acceptată pentru executare sentința nr.1-68/2014 din 30.12.2013 emisă de Judecătoria Florești privind condamnarea lui xxxxNUMExxxx în baza art.191 alin. (2), lit.d) și 332 alin.(1) CP, iar la baza art.84 alin.(1) CP s-a stabilit pedeapsă definitivă de 700 unități convenționale, echivalentul a 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții s-au de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 (patru) ani. Solicită explicarea neclarităților care au apărut la punerea în executare a pedepsei, prin stabilirea naturii funcțiilor ce nu ar putea fi ocupate sau a activităților ce nu ar putea fi exercitate de către condamnată xxxxNUMExxxx .

Prin încheierea Judecătoria Florești din 02.10.2014 demersul consilierului principal al Biroului de

Probațiune Florești Stela Bivol a fost respins ca fiind neîntemeiat.

În motivarea soluției adoptate, instanța a reținut faptul că chestiunile privind explicarea suspiciunilor și neclarităților din hotărîre la punerea în executare a pedepselor se soluționează de către instanța care a adoptat hotărîrea rămasă definitivă, în conformitate cu dispozițiile art. 248-250 CPP. Prin prisma art.469 alin.(1) pct.17) CPP, instanța de judecată este abilitată cu dreptul de a concretiza funcția sau genul de activitate, dacă în sentință, în cadrul stabilirii pedepsei de lipsire a dreptului de a ocupa funcții sau de a practica o anumită funcție sau genul de activitate, au fost determinate imprecis funcția sau genul de activitate, însă din conținutul sentinței Judecătoriai Florești din 30.12.2013 rezultă că xxxNUMExxxx a fost privată de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 (patru) ani, fără a se indica natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvîrșirea infracțiunii. Deci, în circumstanțele expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, neindicarea naturii funcției sau activității în sentință prin prisma art.249-250 CPP, nu constituie în sine nici eroare materială și nici omisiune vădită, dar este o eroare de conținut, care poate fi corectată prin intermediul căilor de atac și administrarea probelor necesare.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 20.10.2014 xxxNUMExxxx a înaintat recurs, solicitînd admiterea acestuia, repunerea în termenul de atac a recursului, casarea încheierii din 02.10.2014 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admis demersul înaintat.

În motivarea recursului a invocat că, în procesul executării sentinței Judecătoriai Florești din 30.12.2013 care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 09.04.2014, au apărut unele neclarități cu privire la faptul de care funcții și activități a fost privată. Mai mult ca atît, fiind eliberată din funcția deținută, în temeiul sentinței din 30.12.2013 și avînd posibilitatea de a fi angajată într-o funcție care nu avea tangență cu funcția deținută anterior, i s-a refuzat angajarea în funcția respectivă, deoarece ÎS "Calea Ferată din Moldova" a considerat din conținutul dispozitivului sentinței de condamnare că ea în general este lipsită de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din cele expuse, consideră că demersul înaintat de consilierul de probațiune privind explicarea neclarităților care au apărut la executarea sentinței din 30.12.2013 este întemeiat și corespunde situației juridice prevăzute la art.469 alin.1 p.17 a CPP. Or, menținerea fără careva explicații a modului de executare a sentinței îi îngrădește dreptul constituțional la muncă, fiind practic lipsită de posibilitatea de a se angaja în alte funcții și alte domenii.

În ședința instanței de recurs, recurenta a susținut recursul înaintat din motivele invocate, solicitînd admiterea acestuia.

Avocatul recurentei a solicitat admiterea recursului depus de xxxNUMExxxx. A invocat că, în cadrul executării sentinței instanței de fond din 30.12.2013 au apărut unele neclarități cu privire la faptul de care funcții și activități a fost privată recurenta, fiindu-i astfel îngrădit dreptul de a se angaja la serviciu în alte funcții sau domenii de activitate. Nu este de acord cu încheierea instanței de fond și consideră că demersul înaintat de consilierul principal de probațiune a fost respins neîntemeiat.

În instanța de recurs procurorul a indicat că la momentul adoptării încheierii instanței de fond la data de 02.10.2014, nu a fost emisă decizie definitivă pe marginea sentinței Judecătoriai Florești din 30.12.2013, decizia Curții Supreme de Justiție fiind adoptată la data de 22.10.2014. Solicită respingerea recursului înaintat ca nefondat.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în recurs și verificînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea încheierii instanței de fond reieșind din următoarele considerente.

Conform art.449 alin.(1) pct.1 lit.a CPP, *Judecînd recursul,*

instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.

Potrivit art.439 CPP, *Termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii. Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului și retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.*

Reieșind din prevederile art.403 alin.(1) CPP, *Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.*

Colegiul penal constată că, după cum urmează din procesul verbal al ședinței de judecată din 02.10.2014 (f.d.27), cauza a fost examinată în prezența condamnatei xxxxNUMExxxx, iar potrivit recipisei anexate la materialele cauzei (f.d.30), copia încheierii instanței de fond din 02.10.2014 a fost înmînată contra semnătură doar procurorului.

Instanța de recurs menționează că reieșind din scrisoarea de expediere (f.d.31), copia încheierii din 02.10.2014 a fost expediată în adresa condamnatei xxxxNUMExxxx la data de 02.10.2014, fiind lipsă dovada recepționării acesteia.

Astfel, Colegiul penal conchide că întârzierea depunerii recursului de către xxxxNUMExxxx a fost determinată de motive întemeiate, prin urmare recursul se consideră făcut în termen.

Potrivit prevederilor art.469 alin.(1) pct.-l7) CPP, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează și chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume: explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor.*

Conform art.470 alin.(3) CPP, *Chestiunile privind explicarea suspiciunilor și neclarităților la punerea în executare a pedepselor se soluționează de către instanța care a adoptat hotărîrea rămasă definitivă.*

Actele cauzei denotă faptul că, prin sentința Judecătorei Florești din 30.12.2013 xxxxNUMExxxx a fost condamnată în baza art.191 alin.(2), lit.d) și 332 alin.(1) CP, iar în baza art.84 alin.(1) CP s-a stabilit pedeapsă definitivă de 700 unități convenționale, echivalentul a 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții s-au de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 (patru) ani (f.d.6-8), fiind menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 09.04.2014 (f.d.12-14), care este susceptibilă spre executare din momentul adoptării.

La data de 03.07.2014 sentința nominalizată a fost primită spre executare de către Biroul de Probațiune Florești.

Ulterior, Consilierul Biroului de Probațiune, xxx, în baza prevederilor art.469 alin.(1) pct.17) CPP, s-a adresat în instanța de judecată cu un demers prin care a solicitat explicarea neclarităților care au apărut la punerea în executare a pedepsei de către condamnată xxxxNUMExxxx, prin stabilirea naturii

funcțiilor ce nu ar putea fi ocupate sau a activităților ce nu ar putea fi exercitate de către condamnată.

Prin încheierea Judecătorei Florești din 02.10.2014 demersul consilierului principal al Biroului de Probațiune Florești xxx a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Colegiul consideră că instanța de fond la examinarea demersului menționat a respectat normele procesuale și a verificat complet și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, concluzia instanței privind respingerea demersului cu privire la explicarea neclarităților care au apărut la punerea în executare a pedepsei aplicate condamnatei xxxNUMExxxx .

La caz, instanța de recurs reține prevederile pct.30 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.6 din 14.11.2008 Cu privire la practica aplicării unor prevederi ce reglementează punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu caracter penal, *conform pct.17) alin.(1) art. 469 CPP pot fi explicate suspiciunile sau neclaritățile apărute în legătură cu: precizarea funcției sau genului de activitate, dacă în sentința instanței la stabilirea pedepsei a fost aplicată lipsirea de drepturile de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, stabilirea incorectă a funcției sau felului de activitate.*

Raportînd prevederile enunțate la caz, Colegiul penal constată că instanța de fond corect a indicat că din conținutul sentinței Judecătorei Florești din 30.12.2013 rezultă că xxxNUMExxxx a fost privată de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 (patru) ani, fără a se indica natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvîrșirea infracțiunii.

Astfel, instanța de fond just a ajuns la concluzia că neindicarea naturii funcției sau activității în sentința Judecătorei Florești din 30.12.2013, prin prisma art.249-250 CPP, nu constituie în sine nici eroare materială și nici omisiune vădită, dar este o eroare de conținut, care poate fi corectată prin intermediul căilor de atac și administrarea probelor necesare.

Argumentele condamnatei invocate în recurs, Colegiul penal le consideră drept irelevante la caz, fapt ce condiționează respingerea acestora.

Din aceste considerente, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul înaintat de xxxNUMExxxx ca nefondat, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Conducîndu-se de art.449 alin.1 p.1 lit.a) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

d e c i d e:

Respinge ca nefondat recursul declarat de xxxNUMExxxx , împotriva încheierii Judecătorei Florești din 02.10.2014, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător:

Ala Rotaru

Judecătorii:

Dumitru Pușca

